

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. София, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **2919** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОВВВПИ/:

Образувано е по жалба на Г. В. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], кв. Разсадника К., [жилищен адрес] чрез адвокат Ц. Р., срещу Отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо огнестрелно оръжие и боеприпаси за него, с рег. № 227000-3047/26.02.2021 г. на началника на ОЗ РУ- СДВР. В жалбата се твърди, че оспореният отказ е неправилен и незаконосъобразен, постановен при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Излагат се доводи, че дейността на жалбоподателя е от обществен характер, като член на управителния съвет на Сдружение Бъдеще за К. поляна, а също така е и собственик на Д. консулт Е.. Дейността му и в двете качества включва пренасяне на големи суми пари, което обосновава необходимост от наличие на средство за самоохрана, предвид съществуващата криминогенна среда в ж.к. К. поляна.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адвокат В. поддържа жалбата и изразява искане съдът да отмени оспорения отказ. Претендират се направените във връзка с производството разноски.

Ответникът - началник на ОЗ РУ- СДВР, чрез процесуалния си представител юрк. В., в писмено становище, оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заявление, вх. № 13700-249/27.01.2021 г. на ОЗ РУ - СДВР, Г. В. Г. е поискал да бъде подновено разрешението му за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие пистолет „Г.“, кал 9x19 мм., № LZD499. Към заявлението са приложени: Свидетелство за съдимост рег. № 1663/28.01.2021 г., издадено от СРС, от което се установява, че лицето не е осъждано; удостоверение за годност на оръжие от 26.01.2021 г.; медицинско удостоверение № 126/25.01.2021 г., от което е видно, че Г. В. Г. не страда от психическо разстройство; удостоверение от стрелбищен комплекс от 26.01.2021 г. за проведени учебни стрелби по програма; удостоверение от Национална следствена служба с рег. № И-2223/25.01.2021 г., от която е видно, че към момента няма данни за образувани и неприключили наказателни производства и повдигнати обвинения срещу Г. В. Г.; лична карта.

С докладна записка от 27.01.2021 г. От Мл.ПИ ГРУПА „КОС“ е докладвано, че в информационните масиви на МВР се съдържа информация, че Г. В. Г. на 19.02.2018 г. е бил задържан в ОЗ РУ-СДВР за извършено престъпление, без да е конкретизирано; на 26.11.2019 г. Г. В. Г. е бил задържан в ОЗ РУ-Б. от служители на сектор Б. Б. по подозрение за извършено престъпление по чл. 231, ал.3 от НК. Направено е предложение преписката да бъде разгледана по компетентност.

До Г. В. Г. е изпратено писмо на 11.02.2021 г., с което е уведомен, че от него не са посочени основателни причини, обосноваващи необходимост от притежаване, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, на основание чл. 87, ал.1, вр.чл.79 и чл.81 от ЗОБВВПИ. По този повод спрямо него е иницирана процедура по издаване на отказ за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие. Предоставена му е възможност да представи доказателства за наличие на условията за подновяване на разрешението. С молба от 18.02.2021 г. Г. В. Г. пояснява, че късоцевното огнестрелно оръжие му е необходимо за самозащита, като собственик на Д. консулт Е. и член на управителния съвет на сдружение Бъдеще за К. поляна. Всички плащания свързани с дружеството и сдружението се извършват от него, което му налага да има на разположение големи суми пари и обосновава необходимост от средство за защита.

Издаден е отказ рег. № 227000-3047/26.02.2021 г. относно издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси за него, от началника на ОЗ РУ – СДВР.

В мотивите на отказа е изложено, че не са посочени доказателства за непосредствена опасност за живота, здравето и имуществените интереси на Г. В. Г., а изложените причини, свързани с пренасянето на големи суми пари като собственик на Д. консулт Е. и член на УС на сдружение Бъдеще за К. поляна не обосновават необходимост от носене и употреба на късоцевно оръжие. Обстоятелството, че на Г. В. Г. е било издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие в предходен момент е неотнормимо за издаване/продължаване на същото, тъй като следва да се обоснове необходимост.

Отказът е връчен лично на жалбоподателя на 01.03.2021 г. С жалба вх. № 8961/15.03.2021 г., Г. В. Г. е оспорил отказа пред Административен съд София-град.

По делото са приети свидетелските показания на Д. Й. Д.. Тя заявява, че познава Г. В. Г. от 20 години, като в последната една година работи в управляваното от него Д. консулт Е.. Пояснява, че дружеството се занимава с европейски проекти и програми.

Потвърждава, че Г. В. Г. е член на управителния съвет на сдружение Бъдеще за К. поляна и е касиер, поради което пренася големи суми пари. Дава сведение за пожар в предходно ползвания от Д. консулт Е. офис. Пояснява също, че офиса, ползван по настоящем се намира в район, който е в близост до кв. Факултета. Заявява, че жалбоподателят, когото познава от години, не проявява агресивно поведение.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима. По същество жалбата е неоснователна, по следните правни съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваният отказ е издаден от компетентен административен орган - Началника на ОЗ РУ- СДВР, овластен съобразно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, в предвидената от закона писмена форма по чл. 59 от АПК.

В оспорената заповед се съдържа точно описание на фактите от значение за случая, изложени са мотиви и правното основание за постановения отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на притежаваното от Г. В. Г. късоцевно огнестрелно оръжие.

В разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ изчерпателно са посочени изискванията, които следва да са налице, за да бъде постановен благоприятен за заявителя акт. Административният орган е приел в случая, че са налице основанията за отказ от издаването му по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, според която норма, разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. В разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от същия закон е регламентирано получаването на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие и боеприпаси към тях на български граждани, като отново съгласно, ал. 3, т. 3 заявителят трябва да посочи основателна причина за издаване на разрешение в случаите на дарение, закупуване и замяна. Оттук следва, че във всички хипотези, както за придобиване на оръжие, така и за съхранение и употреба, законодателят изисква да е налице основателна причина, като не въвежда законови критерии при извършване на преценката.

В заявлението си, Г. В. Г. не е посочил причина, която да налага необходимост от носене, съхранение и употреба на оръжието. Във възражението си, жалбоподателят е посочил, че оръжието му е необходимо, тъй като е управител на търговско дружество и член на управителния съвет на сдружение Бъдеще за К. поляна и в дейността му се налага да съхранява и пренася големи суми пари, което изисква притежаването на оръжие, с цел охрана и опазване на него и семейството му.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗОБВВПИ огнестрелните оръжия, в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни и граждански цели. В ал. 2 са изброени служебните цели - охрана на собствеността,

самоотбрана и други разрешени дейности или за граждански цели, а в ал. 3 гражданските цели - самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекциониране и оръжейна сбирка и като реквизит за театрални, филмови и други постановки. Жалбоподателят е следвало да обоснове в административното производство необходимостта си от ползване на оръжието, както по отношение на твърдените граждански цели, така и за твърдените служебни такива, съответно необходимостта от издаване на разрешение или продължаване на срока на действие на издаденото разрешително за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие. Необходимо е било да установи и докаже, че съществува потенциална опасност и непосредствена заплаха за живота, здравето и/ или имуществото му или такива на негови близки. Наличието на такава необходимост е възведена от законодателя като задължителна предпоставка, за да се разреши на физическото лице придобиването и притежанието на късо огнестрелно оръжие. Следователно, издаването на законосъобразен индивидуален административен акт в случая изисква освен констатирането на обстоятелствата, за установяването на които законът изисква съответния, надлежно издаден официален писмен документ, и обсъждането на въпроса за наличието или липсата на необходимост от самоотбрана например. За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В тежест на заявителя е да докаже тази необходимост, чрез установяването на релевантните за издаването на акта факти. Доказателства, обосноваващи твърдяната необходимост, Г. В. Г. не е приложил към заявлението или към възражението си, нито по преписката са установени служебно от административния орган при възложената от него проверка. Органът разполага с оперативна самостоятелност, която му предоставя право на самостоятелна преценка за всеки отделен случай и не е обвързан с направените предложения с докладните записки.

Обстоятелството, че жалбоподателят извършва дейност, свързана със съхранението и пренасянето на парични средства не обосновава непосредствена и пряка необходимост, а и не са сред основанията за издаване или подновяване на разрешение за носене и употреба на оръжие. Тези обстоятелства са взети предвид от административния орган при издаването на процесния отказ. Прието е, че не е налице висока степен на обществена опасност за лицето, която да мотивира издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на оръжие за самоотбрана. Следва да се отбележи, че паричните средства могат да се съхраняват в банка, а разплащанията да се извършват по банков път, включително и чрез online банкиране.

В молбата си от 18.02.2021 г. Г. В. Г. посочва основания, които могат да се определят като хипотетични и не водят до извод за необходимост от защита. По делото не се установяват данни за това, че Г. В. Г. или член на семейството му са били обект на конкретни заплахи или са били жертва на престъпления или посегателства срещу личността и имуществото им, поради качеството му на управител на Д. консулт Е. и като член на управителния съвет на сдружение Бъдеще за К. поляна.

Основна предпоставка за издаването/подновяването на разрешение за съхранение, носене и употреба на оръжие, съгласно ЗОБВВПИ е наличието на основателна

причина за ползването на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели. Отсъствието само на изискването на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ е основание за постановяване на отказ да се издаде разрешение, независимо дали са изпълнени останалите критерии на закона. Както по-горе бе споменато, административният орган разполага с оперативна самостоятелност, която му предоставя право на самостоятелна преценка за всеки отделен случай, да издаде или да не издаде разрешение и наличието на предходно издадено разрешение за носене и употреба на оръжие по никакъв начин не задължава административния орган да издаде ново такова или да поднови издаденото. В случаите на издаване /подновяване/ на разрешение, законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение. Обстоятелството, че жалбоподателят е управител на Д. консулт Е. и член на управителния съвет на сдружение Бъдеще за К. поляна и във връзка с изпълнение на служебните си задължения се налага да пренася и/или съхранява парични средства не обосновават непосредствена и пряка необходимост, а и не са сред основанията за издаване или подновяване на разрешението за носене и употреба на оръжие.

Ето защо, правилно ответният административен орган е приел, че Г. В. Г. не е доказал необходимостта си от притежаване на късо огнестрелно оръжие, съответно е постановил отказ да му издаде разрешение за съхранение, носене и употреба на притежаваното от него късоцевно огнестрелно оръжие. Този отказ е законосъобразен и съответства на нормата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. При прилагането на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя като съответстващо на фактическата и правната сложност на делото възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд- София град, Трето отделение, 16-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. В. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо огнестрелно оръжие и боеприпаси за него, с рег. № 227000-3047/26.02.2021 г. на началника на 03 РУ- СДВР.

ОСЪЖДА Г. В. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], кв. Разсадника К., [жилищен адрес] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия:

